

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illvstrivm Virorum Poemata

Cesarini, Virginio

Antverpiae, 1662

Ad Imp. Caes. Ferdinandum III. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-7990

AD IMP. CÆS.
 FERDINANDVM III.
 AVG.

Cùm eius auspicijs, & munificentia
 Athanasius Kircherus OEdipum Hiero-
 glyphicum ederet.

Non genus Austriadum demissum à sanguine
 Diuum,

*Non clausum mundi finibus imperium,
 Non victos dicam populos, vrbesq; receptas,
 Nec Boreæ fractas sæpè furentis opes.
 Hæc memorent, quorum sublimi Musa cothurno
 Surgit, & herois concinit arma modis.
 Me mea Musa vetat tantarum pondera rerum
 Tangere: me, quæ sint viribus æqua, iuuant.
 Me studia & placide sibi poscunt Cæsaris artes:
 Materies numeris conuenit ista meis.
 Vates ille pios, & vatum dona piorum
 Excipit, & vatum carmine digna gerit.
 Quâ sceptrum gestat, quâ ius & regna tuetur,
 Hac etiam Musas protegit ille manu.*

Nec

Nec minor¹ Augusto, cuius successit habenis,
 Fundat Apollineis publica templa sacris.
 Ardua Cecropiæ quis nescit fana Mineruæ
 Condita, & Aonio tecta sacrata Deo?
 Miratur moles² Viadrus, miratur & Ister,
 In numerum pulsus & sibi plaudit aquis.
 At quæ Cæsareo fulgentia limina sumtu
 Praga videt, certant Delphice Phæbe tuis.
 Qualis & armatas, post impia bella Gigantum,
 Exiit infesto Iuppiter igne manus:
 Qualis & Herculeis cum iam ceruicibus axem
 Credidit, excusso pondere cessat Atlas:
 Terrarum dominas sic fessus Cæsar habenas
 Laxat, & imperij grande reponit onus.
 Tum vires, Natura, tuas, ac semina rerum
 Scrutatur docto sedulus ingenio:
 Quis tremor attonitas vertat cum ciuibus vrbes:
 Impellat refluxas quis maris æstus aquas:
 Quæ vis diuitias imâ tellure repostas,
 Donaq; gemmiferi procreet Oceani:
 Quàm procùl Arctoo concretus frigore Pontus
 Deprensus Nili distet originibus:

I

Quàm

¹ Augustus templum Apollinis in Palatio extruxit, additâ porticu cum bibliothecâ Latinâ Græcâque. Suet. in Octau. cap. 29.

² Viadrus Germaniæ fluius, vulgò Odera.

Nec

Quàm procùl Hesperijs diuisum Gadibus Indum
 Hauriat 3 Eoi, quæ rubet, vnda freti:
 Vnde ea vis ventis: vnde ardens Aetna fauillas
 Semper, & exesi viscera montis alat:
 Vnde Amphitrites salsus liquor: vnde teporem
 Ducat Baiana vena salubris aqua.
 Has vbi natura partes accessit, in altum
 Fertur ad etherie lucida signa domus.
 Hic illi geminam virgo Marathoniam Libram,
 Et sua vicinus subiicit astra Leo.
 Armatusq; auro gladium præterendit Orion
 Debita Cæsarea præmia militiæ.
 Hic Solis vestigat iter, causasq; latentes,
 Pallida cur fuscis Luna laboret equis:
 Cur sitiant Afri: cur Septem regna trionum
 Vrat Hyperboreo frigore iugis hyems:
 Cur fugiant umbræ, Cancro torrente, Syenen:
 Cur variet maior meta minorve diem.

3 Latiùs olim Rubrum mare patuit, & paullò aliter, quàm vt vul-
 gò hodie, appellatum. Nam in Taciti & aliorum veterum verbis, in
 hoc nomen venit mare Indicum, vastum illud & magnum, quod ab
 extremo sinu Arabico, siue ab Africâ eâ, in Auream Ptolomæi
 Chersonesum se protendit. Itaque Pomponius Mela duos finus in
 mari Rubro agnoscit, Arabicum & Persicum. Lips. de magn. Rom.
 lib. I. cap. 3.

Sed quota doctrinae pars est laudumq; tuarum,

Austriade, magni sidera nosse poli?

Et circumfuso porrectas aequore terras,

Qua Sol Eoos lustrat & Hesperios?

Se tibi Niliacis etiam sapientia chartis

Eruta, & arcanas explicat historias.

Nec te sacra latent adytis seclusa verendis,

Nec lapides, sculptae marmoribusq; ferae.

Scilicet Aegyptus doctrinam credere saxis

Orsa, peregrinas finxerat effigies,

ut solis arcana Deum mens cognita mystis

Falleret abstrusis vulgus imaginibus,

Seraq; posteritas sensim labentibus annis

Non caperet priscae moris & artis opus.

O vanas hominum curas! O caeca futuri

Pectora! Mars ultor nil finit esse diu.

Barbarus Armenij laceravit potor¹ Araxis

Omnia, Niliacos depopulatus agros.

Tot moles, regum tumulos, tot stantia vertit

Culmina, regali suspicienda situ.

Et potuit fugiens, armis cessantibus, etas

Servatas etiam vertere reliquias.

I 2

At

¹ Cambyles Persarum Rex Aegyptum foedissimè vastavit.

At non æternos olim subducet honores
Longa dies meritis, inclyta Roma, tuis.
Tu Pelusiæcum spirantia rudera fastum
Colligis, & medio tollis ad astra foro.
Nec tua venturis, Cæsar, delebitur annis
Fama, nec ingenium nox premet atra tuum.
Te duce, quis credat? post tot iam secula scimus
Arcani quidquid Memphis & Isis habet.
Quid velit Inachia facies ignota Iuuenta,
Quid Canis, & sacri mystica forma Bouis,
Et quæ prætereà famosus monstra Canopus
Prædidit, antiquis conspicienda notis.
Teq; adeò titulosq; tuos leget accola Nili,
Et referet laudes ad sua sinistra tuas,
Iam Solyme, iam discet Arabs, iam clara loquentium
Marmora Cæsareâ munera sparsa manu.
Fallor? an Austriacis addent quoque fata tropæis
Sacra Parætonijs signa reuulsa tholis?
An, FERNANDE, tuum iam nunc Victoria nomen
Leta parat saxis scribere Pyramidum?
Gloria Pellæis certè vocat emula palmis
Europæ resides ad pia bella manus.

AD